

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.772 van 25 februari 1997
in de zaak A. 72.260/VII-14.961.**

In zake : de n.v. DECOSA,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegen-
woordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke
Regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten M. KESTEMONT-SOUMERYN en
J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DECOSA
op 28 november 1996 heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
19 september 1996 van de Brusselse hoofdstedelijke
regering houdende het onontvankelijk verklaren van haar
beroep tegen de beslissing van 28 juni 1996 van het
Milieucollege waarbij haar de milieuvergunning gedeel-
telijk wordt geweigerd voor het uitbreiden van een
bestaande parking in openlucht in de Heyvaertstraat 144
te Brussel met een verkoopcentrum in tweedehandsvoer-
tuigen;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari
1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
en van Advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt
dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog
geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie
uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uit-
spraak over die exceptie slechts nodig zouden zijn
indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schor-
sing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift in essentie doet gelden :

1. dat zij zonder schorsingsarrest in de onzekerheid verkeert of zij over een in beroep verleende milieuvergunning of een stilzwijgende vergunning voor een termijn van tien jaar beschikt, en zij door een schorsing vooralsnog een uitspraak over haar beroep kan bekomen

2. dat door de bestreden beslissing haar de mogelijkheid wordt ontnomen om haar inrichting te exploiteren, waardoor haar marktpositie dreigt verloren te gaan en haar economisch voortbestaan, minstens de economische rentabiliteit van haar onderneming, in het gedrang komt;

Overwegende dat de verzoekende partij staanplaatsen verhuurt voor het tentoonstellen van tweedehandsvoertuigen; dat zij bij beslissing van 17 april 1996 van het Brussels Instituut voor Milieubeheer een milieuvergunning bekwam voor een niet-verlengbare periode van één jaar voor twee overdekte parkings voor respectievelijk 36 en 76 voertuigen en voor één parking in openlucht voor 77 voertuigen; dat de vergunning werd geweigerd voor twee overdekte parkings voor respectievelijk 80 en 40 voertuigen; dat die beslissing met een beslissing van 28 juni 1996 van het Milieucollege bevestigd werd; dat het bestreden besluit

het door verzoekster tegen laatstvermelde beslissing ingesteld administratief beroep, wegens laattijdigheid, onontvankelijk verklaart;

Overwegende, met betrekking tot het eerste ingeroepen nadeel, dat het bestreden besluit zelf geen rechtsonzekerheid creëert; dat verzoekster het tweede ingeroepen nadeel niet met concrete gegevens en stavingsstukken aantoont; dat dit vooral klemmt omdat zij blijkens haar statuten naast het verhuren van de staanplaatsen in kwestie nog diverse andere maatschappelijke activiteiten kan ontplooien; dat bovendien niet valt in te zien waarom verzoekster, indien zij daadwerkelijk een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel van de bestreden gedeeltelijke weigering ondervindt, niet onmiddellijk een nieuwe aanvraag heeft ingediend teneinde een uitspraak ten gronde te bekomen;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig februari
1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.